

دلدارى لادى

دلدارى لادى سەيرى جوانە
 بۆت بەيان ئەكەم زۆر چاك بزانه
 كاتى كور و كچ تەمەن شەش سالن
 يەك بۆ يەكتى دراوسى مالن
 بە جووت ئەگەرپن لە دەشت و سەحرا
 بى دايك و باوك، بى خوشك و برا
 يا چىچەقولى، ياخۇ چاوشاركى
 گۇرانى وتن ياخۇ ھەلپەركى
 يا مالەكۇچى ياخۇ گياكەندن
 بۇ باوك و برا نان بۇ دەشت بردن
 لە رىدا ترسى مەشكەدۇ رشتن
 تاوى راکردن، تاوى دانىشتن
 ھەتا ئەگەنە سەر گىرە و خەرمان
 ئەچنە ناوەرەست كۆرى دەشتەوان
 نانىان دائەنن بە جووت دووبەدوو
 ئەگەرپنەو ھەرەوا زووبەزوو
 كاتى دىنەو بە گالتەکردن
 ھاشاۋل بۇ گوپى يەكتى بردن
 كە ئەگەن بە ئاۋ، شەرە ئاۋپرژن
 تاوى پىكەنن، تاوى شەرەجوپن
 ئەم چەپۆكى لەۋ، ئەو چەپۆكى لەم
 ئەدەن لە يەكتەر بەبى زیاد و كەم
 كە ئەگەنۇ مال ھەرىكە مال خۇيان
 دايكىان خىرا نان دىنى بۇيان

ھەتا تەمەنيان دە، دواز دە سالە
 پېكەۋە ئەبن ئەو دوو منالە
 ئەمجا كچ تۆزى تووك ئەۋەرېنى
 دەموچاۋ ئەشۋا و عېشۋە ئەنۋېنى
 لە موورۋى سەۋز، لە شىن و لە سوور
 لەرزانە ئەكا بەرق بەدا لە دوور
 پېچكەى كەلانە يا قۆشەى عەجەم
 ئاۋېزان ئەكا لە زۆر و لە كەم
 بۆ كېسەى سەرسنگ سىمى و پېچانە
 تا بۇنى خۆش بى ئەو كچە جوانە
 كلاشى پەرۆ بە بەن پەش چىراۋ
 كۈلەنجە چىتى سوور كۆن و داپزاۋ
 قەلا قۆچكەكەى بستى جاۋى سوور
 كەچى رومەتى بە چەشنى بلوور
 سونكە سابوونى لەل لەتى شانە
 لەتى ئاۋېنە لە گېرفانىانە
 كورپىش بستى خام فەقىانەى مىلى
 كەۋاكۆن باۋكى بۆ بەرگ و جلى
 نيوگەز چىتى سوور ھەل ئەدېرى سى جار
 ئەيداتە سەرىك درېژ ۋە كوۋ مار
 چەپالى رەشتى، مېزەرەى سەرى
 چەپكى گول ئەدا لەبەر كەمەرى
 بستە خامەكە ئەخاتە سەر شان
 دېت بۆ چاۋېركى، گۈى بانە و گۈى بان
 ئەگا بە كچە لە رېى كانى و ئاۋ
 مەرحەبا گيانە! مەرحەبا سەرچاۋ

ئەلئیت بە کچە خۆزگەم بە جاران
 ھەر پیکەوہ بووین شەوسوو و ئیواران
 بە پیکەنینۆ کچ دیتە وتار
 چاوپرکئی ئەکا لەگەلیا جارجار
 تاوئی ئیشارە، تاوئی پیکەنین
 کچ لە ترسانا بو باوک نوارین
 کور ئەلی بە کچ، وایە نیازم
 گەر بۆم ریکەوئی ھەر تۆ ئەخووزم
 حەزت لی ئەکەم، سووچی خۆم نییە
 دل لەسەر تۆیە، دەسەلات چییە؟
 کچ ئەلی بە کور لاچۆ درۆزن
 کەم گالتەم پی بکە، پەن مەدە بە من
 کور کە ئەزانئی وا کچ حەز ئەکا
 بە پیکەنینۆ سویندی بو ئەخوا
 وەو سەی سادقە، وەو میری سوورە
 دلەم ھەر بو تۆ چەشنی تەنوورە
 وە برایم سەمین ھالە گەرمیان
 وە کابلەسوورە ی مال لە مەریوان
 وە نەبی یونس، وە ھۆمەرمەنان
 دەست نابرم سەوئی خەرامان
 بە راستی ئەلیم گالتەت پی ناکەم
 داوای ھەرچی کەن زوو بەزوو ئەیدەم
 بەلام پەریخان، ھیچ کەست نەمرئ
 دەمەکت بێنە ماچیکم بەری

پهري خان:

بي فەر ټهو بالا و ټهو قول و قاچه

وهم رږڙه روونه کهي وهختي ماچه؟

عالمه دياره، ټاپروومان ټهبن

له ټاواييدا ټهمانکهن وه پهن

شهریف:

ټهمجا کور ټه لئ گياني شيرينم

به وه لالا بو ټو، دل ټاگرينم

ټهمشهو واده مان که لاهوي لامال

بگهين به يه کتر، سا به هر ټه حوال

پهري خان:

هه ټيو ټه ترسم دايکم بزاني

ټير و پر ليمندا هه ټا ټه ټواني

کاکم بزاني، له ټه ټم ټه کا

باوکم خراپتر له ناوم ټه با

شهریف:

کچي مه ترسه، دنيا تاريخه

هاتمه که لاهو بو ټه کهم فيکه

که فيکه که ټه بيست هه لسه بي بو لام

ټيتر خواحافيز وا من به ټه مام

لهويا جيا ټه بنو، ټه چنو مال خويان

به ر و بهر ټاوسئ ټه پروانن بويان

ټهمجا ټهم کوره زور بي قه راره

هر چاوه پيه له بو ټيواره

کاتي که شه هات دنيا بوو تاريخ

کور له که لاهو ټه کا فيکه فيک

كچ كه گوڤى لى بوو، خىرا هەل ئەواسى
 هەتا كەلاوہ هيج راناوہ ستى
 كور ئەلى ھاتى؟ نوورى چاوه كەم!
 ئارامى دلى لىقە وماوہ كەم!
 كە ئەگەن بە يەك دەس لە مل كردن
 دەم بۆ روومەتى يەكتى بردن
 دەستى لەسەر مل، دەستى لە سىنە
 بە دەم ماچ، بە دەس مەمكە گووشىنە
 كچ ئەلى لاچۆ، وەى وەى داىە گيان
 وازم لى بىنە بۆ خاتر قورئان!
 هەتا يەك سەعات ھەر دەسبازىيە
 كچ و كور لە يەك زۆر زۆر پازىيە
 لە پاش سەعاتە ئەچنەوہ بۆ مال
 ھەر كەس بۆ جى خۆى سا بە ھەر ئەحوال
 داىكى كچ ئەلى، رۆلە لە كوى بووى؟
 بۆچى ديار نەبووى، توخوا بۆ كوى چووى؟
 كچ دىتە وەلام بە ھەزار قورحان
 نىوسەعات چوومە لای باجى رىحان
 توخوا داىە گيان، يەكجار نەخۆشە
 ھىندە ھىلاكە دل بۆى پەرۆشە
 داىك ئەزانى كە بۆ كوى چووہ
 بەلام دەنگ ناك، پىشەى خۆى بووہ!

داىك:

كچى خۆم دەخىل، ئامان سەد ئامان!
 باوكت نەزانى، چووى بۆ لای رىحان!

بیت و بزانی سەرت ئەبەری

بە چەقۆیە کول، زگت ئەدەری

کور:

کەوتە بەیانی کور بە قیتەقیت

ئەخاتە ملی دەسەسەری چیت

بۆستە خامە کە^۱ رائەوەشینی

بە بەردەم کچا عیشووە ئەنوینی

ئەوشەو تا بەیان هیچ نەبوووە خەوی

ئەچی بۆ دەرگای یارە کە ی شەوی

ئەگەنۆ بە یەک ئەم دوو دلدارە

ئەنوارن بۆ یەک هەتا ئیوارە

نیووەرۆ دوا، کچی بەلەک چاوا

گۆزە هەل ئەگرێ، بۆ سەر کانی و ئاوا

دیسان کور ئەچی، بۆ ریگای کانی

لە کۆلانا شان ئەدا لە شانی

وادە وەر ئەگرێ بۆ شەوی دوو هەم

ئەچنۆ کەلاو، بەبی دەرد و خەم

کە لە کەلاو نزیك یەک کەوتن

ئیتەر حەرامە خواردن و خەوتن

لە پاش دەسبازی و هەرا و زەنایان

دینە سەر تەگبیر بۆ ئیستاولایان

بەریاری ئەدەن هەردوو، دووبەدوو

نە ئەو ژن بینی و نە ئەم بکا شوو

به يانی کوره زور به بی باکی
 دهردی دلی خوی تهئی به دایکی
 دایه بزانه، بی ترس و ئازاد
 که من هز نه کهم له کچ مام مراد
 بلئی به باو کم، نهئی مناله
 گهر بوم نهی نهئی، ژیانم تاله
 دایک له سهر جی، له کاتی نووستن
 وتی به میرده، گوئی بگره له من
 شهریفی کورت، زور به خاتر شاد
 داوای ژن نه کات، په خهی مام مراد

باوک:

ئافرهت شهریفم هیشتا مناله
 وازی لی بینه ده دوازده ساله

دایک:

ئهی هوو پیاوه که، من خوم نه زانم
 هزی لی نه کات، دهردی له گیانم

باوک:

جا به لکوو ئافرهت، کچ نه بی رازی
 خوا خوی نه زانی، کی بی دلخوازی؟

دایک:

نه نه پیاوه که، نهو خراپتره
 په خه بو شهریف، تهواو حازره

باوک:

کچی مام مراد، هاومال من نییه
 کچم ناداتی، دهسهلات چیه

خوی به زل نه گری، کچ نادا به من
 مه مخره تانهی گشت دؤست و دوژمن
 نهو چوار پینج بزن و مه ریکی ههیه
 یهک دوو په لاس و به ریکی ههیه
 دوو دیزه ی سوور و خوانه یی گلین
 شه کردانی دار، بهرمالی شالین
 گوریسیکی گووش، په تیکی چراو
 هه مانه کۆنی له گال داگیرو
 بیتلیکی داریین، بیتزنگی دراو
 گۆزه یی تازه و گۆزه یی شکاو
 کچم پی نادا، خویشم خنکیینم
 بهرامبه ر به نهو، من چۆن نه نوینم؟

دایک:

سا وهک تو نه لئی، قاروونه قاروون
 چش دهوله مهنده، جهه نم، به توون
 باجی ئامانی ژنی حیسابه
 نه زانی کچی دلی که باببه
 با بۆت به بیان کهم، زۆر چاک و زهریف
 هه ز نه کا په خه بدا به شه ریف

باوک:

ئافرهت نهو کچه به نوشته ی قازی
 به مالی ئیمه قهت نابی رازی
 چونکه نهو کچه نازک و نازداره
 بیچوووه دهوله مهن له دی دياره
 بابیشم دهنی، من هه ر نامه وی
 بۆم به خیو ناکری بۆ ته نیا شه وی

ھەتائەم چەرخە ۋا بخولیتەوہ
 زامی ھەژاران زوو بکولیتەوہ
 تۆیشم پئی زیادە، بووکم بو چییە؟
 زۆردار نایەلئی ھیچ سوودی نییە!
 ئەرنا من خۆم و شەریفی کورم
 بە نووکی گاسن کیو ھەل ئەدرم
 گەر زۆردار نەییبا، بوچی ۋا لاتم؟
 شر و شیتال و زەبوون و ماتم؟
 بووک، کەوشی ئەوئی کە بیکاتە پئی
 جاجمی ئەوئی کە شەو بنوئی پئی

دایک:

نە، نە، پیاوہ کە، کچە مەمنوونە
 دلئی بو شەریف زار و زەبوونە
 کەوتە بەیانی مامە رەمەزان
 کەوشی کردە پئی، کۆلان بە کۆلان
 سوؤفی مەولان و کاکە ئەورەحمان
 کوئخا باوہیس و لالە نەریمان
 بو مال مام مراد سەرپاکی بردن
 بو دەنگ و باسی خوازبئینی کردن
 مام مراد وتی دەرویش رەمەزان
 کچم نازارە، ئامان سەد ئامان
 بو ت بەخپو ناکرئی مەچۆرە ژیری
 بەلکوو کەنیشکی تری بو بیتری

باوک:

وتی: ھاچیت کرد، سا بیقہزا بی
 تو گورہی منی ئہبی رہزا بی
 دہرویش و سؤفی کہ روویان تی کرد
 گفتیان لی سہند، زور بہدہسوبرد
 دہستی ماچ کرا، موبارہک بادی
 یہک بو یہکتری بہ رہویہی شادی
 لہپاش چہن بہینئ زہماوہن کرا
 پہریخان بو لای مال شہریف برا
 خہتای قانونی چہوت و چہویلہ
 قانون کام قانون؟ ہر فر و فیلہ
 گہر شہریف زوردار وازی لی بینئ
 ہر سالی بووکی ئہتوانئ بینئ
 دہس ساق و چاوساق، بو ئیش زور مہزبوت
 بہلام لہبہر جہور، تہواو پروت و قووت
 دہس رہنجی شہریف ئہر زوردار نہیبا
 سالی سی قیمہت ... پہیدا ئہکا
 لوکھی سالانہی سہلہمی حاجی
 تووتن نیوہکار، بہ ناعیلاجی
 بہش مامہ شیخیش ئہبی جیا بی
 یا لہ تہکیہ بی، یا خانہقا بی
